

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای میان امارت اسلامی طالبان در افغانستان ۱۹۹۶-۲۰۰۱ و الگوی دولت تمامیت خواه در غرب

محل انتشار:

فصلنامه دولت پژوهی، دوره 8، شماره 30 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

رز فضلی - استادیار علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جنبش طالبان در شرایط تخاصم و تخالف داخلی و خارجی مانند کودتای ۲۸ آوریل ۱۹۷۸، حمله ارتش سرخ ۱۹۷۹ و جنگ های داخلی ۱۹۹۴-۱۹۹۲ در افغانستان در نهایت با هویتی شبه-توتالیتری در فاصله سال های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ تلاش کرد تحت عنوان امارت اسلامی در آن کشور اعلام وجود کرده و حکومت کند. این مقاله تلاش دارد با اتکا به نظریه آلن تورن در مورد سر بر آوردن جنبش ها با اتکا به سه اصل تخالف، هویت و تمامیت به ظهور جنبش طالبان نظر کرده و به تحلیل تحقق اصل سوم یعنی "تمامیت" از میان این سه اصل نزد این جنبش، در قامت استقرار امارت طالبان اول بپردازد. همچنین به این پرسش پاسخ دهد که آیا این امکان وجود دارد که امارت اسلامی طالبان ۱۹۹۶-۲۰۰۱ به عنوان دولتی توتالیتر که از دل وضعیت نزاع، هویت یابی کرده است، شناخته شود؟ برای پاسخ به این مسئله به نظریه هانا آرنت در کتاب توتالیتریزم استناد شده و برای این بررسی مقایسه ای، شش شاخص از دل همان نظریه انتخاب شده است: بی-شکلی، جامعه توده ای، وفاداری مطلق، ایدئولوژی و معنای مرز، رهبری تمامیت خواه و دین و مناسک. پیش از بررسی این شاخص ها در مورد امارت اسلامی طالبان، کوشش شده است در مقدمه به این دو پرسش پاسخ داده شود که تا چه میزان امکان بررسی مقایسه ای میان دولت در غرب و دولت در جهان اسلام وجود دارد؟ و همچنین تا چه میزان می توان قرابتی میان حکومت اسلامی و حکومت تمامیت خواه پیدا کرد؟ چهارچوب نظری به کار گرفته شده در این پژوهش ترکیبی از نظریات آلن تورن (در فهم جنبش های اجتماعی-سیاسی) و آراء هانا آرنت (در فهم توتالیتریزم) است. روش پژوهش به کار گرفته شده در این مقاله روش کتابخانه ای و اسنادی است.

کلمات کلیدی:

طالبان، جنبش سیاسی، دولت، توتالیتریزم، آلن تورن، هانا آرنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570494>

